

Förfalsknings- och sanningsbrotten

Sammanfattning

I betänkandet behandlas proposition 2012/13:74 Förfalsknings- och sanningsbrotten.

Propositionen innehåller förslag till ändringar av straffbestämmelserna om urkundsförfalskning och andra förfalskningsbrott i 14 kap. brottsbalken och vissa av de s.k. sanningsbrotten i 15 kap. Förslagen bygger på utgångspunkten att straffskyddet för uppgifter och handlingar som förekommer i elektronisk miljö bör likna det som gäller för traditionella handlingar. Förslagen syftar till att på detta område åstadkomma en modern, ändamålsenlig och så långt möjligt teknikneutral straffrättslig reglering som är anpassad till användningen av handlingar i elektronisk miljö.

Till följd av att tillämpningsområdet för de generella reglerna i brottsbalken utvidgas föreslår regeringen att riksdagen upphäver ett antal straffrättsliga särlösningar om elektroniskt uppgiftslämnande i andra författningar.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2013.

Ingen motion har väckts med anledning av propositionen och utskottet föreslår att riksdagen antar regeringens lagförslag.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Utskottets överväganden	5
Förfalsknings- och sanningsbrotten	5
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	7
Propositionen	7
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	9

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Förfalsknings- och sanningsbrotten

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i brottsbalken,
 2. lag om ändring i jordabalken,
 3. lag om ändring i socialförsäkringsbalken,
 4. lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.,
 5. lag om ändring i handelsregisterlagen (1974:157),
 6. lag om ändring i lagen (1975:417) om sambruksföreningar,
 7. lag om ändring i sparbankslagen (1987:619),
 8. lag om ändring i lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar,
 9. lag om ändring i bostadsrättslagen (1991:614),
 10. lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.,
 11. lag om ändring i stiftelselagen (1994:1220),
 12. lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554),
 13. lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,
 14. lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag,
 15. lag om ändring i lagen (1995:1570) om medlemsbanker,
 16. lag om ändring i revisionslagen (1999:1079),
 17. lag om ändring i lagen (2002:93) om kooperativ hyresrätt,
 18. lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551),
 19. lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043).
- Därmed bifaller riksdagen proposition 2012/13:74 punkterna 1–19.

Stockholm den 2 maj 2013

På justitieutskottets vägnar

Morgan Johansson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Morgan Johansson (S), Johan Linander (C), Krister Hammarbergh (M), Ewa Thalén Finné (M), Kerstin Haglö (S), Anti Avsan (M), Christer Adelsbo (S), Jan R Andersson (M), Elin Lundgren (S), Arhe Hamednaca (S), Patrick Reslow (M), Maria Fern (MP), Caroline Szyber (KD), Richard Jomshof (SD), Mattias Jonsson (S), Marianne Berg (V) och Jan Ertsborn (FP).

Redogörelse för ärendet

Regeringen beslutade den 9 juni 2005 att ge en särskild utredare i uppdrag att göra en översyn av de brott i 14 och 15 kap. brottsbalken som berör urkunder (dir. 2005:68). Översynen syftade främst till att klarlägga vilka förändringar som kan vara nödvändiga med anledning av utvecklingen av informationstekniken, it. Utredningen, som antog namnet It-förfalskningsutredningen, lämnade den 28 november 2007 betänkandet Urkunden i tiden – en straffrättslig anpassning (SOU 2007:92). Betänkandet har remissbehandlats.

En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig på Justitiedepartementet (Ju2007/10341/L5).

Regeringens förslag till riksdagsbeslut återges i bilaga 1. Regeringens lagförslag finns i bilaga 2. Lagförslagen har granskats av Lagrådet.

Utskottets överväganden

Förfalsknings- och sanningsbrotten

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens lagförslag.

Propositionen

Propositionen innehåller förslag till ändringar av straffbestämmelserna om urkundsförfalskning och andra förfalskningsbrott i 14 kap. brottsbalken och vissa av de s.k. sanningsbrotten i 15 kap. Med sanningsbrott avses t.ex. brotten osann försäkran och osant intygande.

Förslagen bygger på utgångspunkten att straffskyddet för uppgifter och handlingar som förekommer i elektronisk miljö – t.ex. i ett elektroniskt intyg – bör likna det som gäller för traditionella handlingar. Förslagen syftar till att på detta område åstadkomma en modern, ändamålsenlig och så långt som möjligt teknikneutral straffrättslig reglering som är anpassad till användningen av handlingar i en elektronisk miljö.

Med dagens reglering är det främst traditionella handlingar i pappersform som utgör urkunder och täcks av straffansvaret för förfalskning. I propositionen föreslås ett utvidgat och förtydligat urkundsbegrepp som omfattar fler handlingar som upprättas, översänds och lagras i elektronisk form. Till följd av förslaget kan därmed förfalskning också av sådana handlingar bestraffas som urkundsförfalskning. Även i övrigt moderniseras regleringen av förfalskningsbrotten i 14 kap. brottsbalken.

De till förfalskningsbrotten nära anknyttande sanningsbrotten i 15 kap. 10–15 §§ brottsbalken föreslås vidare bli uttryckligen tillämpliga på uppgifter som lämnas i elektronisk form. Regleringen av dessa brott moderniseras även i övrigt.

Till följd av att tillämpningsområdet för de generella reglerna i brottsbalken utvidgas föreslås att ett antal straffrättsliga särlösningar om elektroniskt uppgiftslämnande i andra författningar upphävs.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2013.

Utskottets ställningstagande

Utskottet delar regeringens uppfattning att straffskyddet för uppgifter och handlingar som förekommer i elektronisk miljö bör likna det som gäller för traditionella handlingar. Enligt utskottets uppfattning innebär förslagen i propositionen att den straffrättsliga regleringen får en modern, ändamålsenlig och så långt som möjligt teknikneutral utformning.

Propositionen har inte lett till något motionsyrkande eller några andra invändningar under utskottsbehandlingen. Enligt utskottets uppfattning är regeringens lagförslag väl avvägda. Riksdagen bör därför anta regeringens lagförslag.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2012/13:74 Förfalsknings- och sanningsbrotten:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i brottsbalken.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i jordabalken.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i socialförsäkringsbalken.
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i handelsregisterlagen (1974:157).
6. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1975:417) om sambruksföreningar.
7. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619).
8. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.
9. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i bostadsrättslagen (1991:614).
10. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.
11. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i stiftelselagen (1994:1220).
12. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554).
13. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.
14. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.
15. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1995:1570) om medlemsbanker.
16. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i revisionslagen (1999:1079).
17. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2002:93) om kooperativ hyresrätt.
18. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551).

19. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043).

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i brottsbalken

Härigenom föreskrivs att 14 kap. samt 15 kap. 10–15 §§ brottsbalken ska ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***14 kap.****1 §**

Den som, genom att skriva annan, verklig eller diktad, persons namn eller genom att falskeligen förskaffa sig annans underskrift eller annorledes, framställer falsk urkund eller ock falskeligen ändrar eller utfyller äkta urkund, dömes, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för urkundsförfalskning till fängelse i högst två år.

Såsom urkund anses protokoll, kontrakt, skuldebrev, intyg och annan handling, som upprättats till bevis eller eljest är av betydelse såsom bevis, så ock legitimationskort, biljett och dylikt bevismärke.

Den som obehörigen, genom att skriva eller på liknande sätt ange en annan persons namn eller på annat sätt, framställer en falsk urkund eller ändrar eller fyller ut en äkta urkund döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för urkundsförfalskning till fängelse i högst två år.

Med urkund avses

1. en handling som upprättats till bevis eller annars är av betydelse som bevis och som har en utställarangivelse och originalkaraktär,

2. en elektronisk handling som upprättats till bevis eller annars är av betydelse som bevis och som har en utställarangivelse som kan kontrolleras på ett tillförlitligt sätt, och

3. ett märke som ställts ut till bevis om en persons identitet eller om en viss rättighet eller prestation och som har originalkaraktär (bevismärke).

2 §

Är brott som i 1 § sägs att anse som ringa, skall för förvanskning av urkund dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Vid bedömande huruvida brottet är ringa skall särskilt beaktas, om

Är brott som avses i 1 § att anse som ringa, döms för förvanskning av urkund till böter eller fängelse i högst sex månader.

Vid bedömande av om brottet är ringa ska det särskilt beaktas om

urkunden är av mindre vikt, såsom kassakvitto, kontramärke eller dylikt mottagningsbevis, eller om gärningen skett för att förhjälpa någon till hans rätt.

urkunden är av mindre vikt eller om gärningen har begåtts för att hjälpa någon till hans eller hennes rätt.

Om brott som i 1 § sägs är att anse som grovt, skall för grov urkundsförfalskning dömas till fängelse, lägst sex månader och högst sex år.

Vid bedömande huruvida brottet är grovt skall särskilt beaktas, om förfalskningen avsett myndighets arkivhandling av vikt eller urkund som är särskilt betydelsefull i den allmänna omsättningen, såsom obligation, aktiebrev eller in-teckningshandling, eller om gärningen eljest var av särskilt farlig art.

3 §

Är brott som avses i 1 § att anse som grovt, döms för grov urkundsförfalskning till fängelse i lägst sex månader och högst sex år.

Vid bedömande av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas om förfalskningen avsett en myndighets arkivhandling av vikt eller en urkund som är särskilt betydelsefull i den allmänna omsättningen eller om gärningen annars varit av särskilt farlig art.

Den som förstör, gör obrukbar eller undanskaffar urkund, över vilken han vid tillfället ej äger så förfoga, döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende och brottet ej är att anse som bokföringsbrott, för undertryckande av urkund till fängelse i högst två år eller, om brottet är ringa, till böter eller fängelse i högst sex månader.

Är brottet grovt, döms till fängelse, lägst sex månader och högst fyra år.

4 §¹

Den som utan att vid tillfället ha rätt till det förstör, gör obrukbar eller följer en urkund döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende och brottet inte är att anse som bokföringsbrott, för hindrande av urkunds bevisfunktion till fängelse i högst två år.

Är brottet ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

Är brottet grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år.

5 §²

Om någon utan lov anbringar eller eljest förfalskar annans namnteckning eller signatur på alster av konst eller brukskonst eller på annat dylikt verk och därigenom giver sken av att denne

Den som olovligen anbringar eller annars förfalskar någon annans namnteckning eller signatur på ett alster av konst eller brukskonst eller på annat sådant verk och därigenom ger sken av att den

¹ Senaste lydelse 1982:150.

² Senaste lydelse 1970:489.

bestyrkt sig vara upphovsman till verket, dömes för signaturförfalskning till fängelse i högst två år eller, om brottet är ringa, till böter eller fängelse i högst sex månader.

Är brottet grovt, dömes till fängelse, lägst sex månader och högst fyra år.

personen angett sig vara upphovsman till verket döms för signaturförfalskning till fängelse i högst två år.

Är brottet ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

Är brottet grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år.

6 §³

Den som eftergör inom eller utom riket gällande penningsedel eller mynt eller på annat sätt förfalskar sedel eller mynt, döms för penningsförfalskning till fängelse i högst fyra år eller, om brottet är ringa, till böter eller fängelse i högst sex månader.

Första stycket tillämpas även i fråga om penningsedel eller mynt som beslutats för utgivning men som ännu inte är gällande.

Är brottet grovt, döms till fängelse, lägst två och högst åtta år.

Den som eftergör eller på annat sätt förfalskar sedel eller mynt som gäller i Sverige eller utomlands eller som har beslutats för utgivning men ännu inte är gällande döms för penningsförfalskning till fängelse i högst fyra år.

Är brottet ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

Är brottet grovt, döms till fängelse i lägst två och högst åtta år.

6 a §

Den som anskaffar, lämnar, tar emot, förvarar, transporterar eller tar annan liknande befattning med falsk penningsedel eller falskt mynt som avses i 6 §, med uppsåt att det förfalskade skall prånglas ut, döms för olovlig befattning med falska pengar till fängelse i högst två år eller, om brottet är ringa, till böter eller fängelse i högst sex månader.

Är brottet grovt, döms till fängelse, lägst sex månader och högst fyra år.

7 §⁴

Den som anskaffar, lämnar, tar emot, förvarar, transporterar eller tar annan liknande befattning med falsk sedel eller falskt mynt som avses i 6 §, med uppsåt att det förfalskade ska prånglas ut, döms för olovlig befattning med falska pengar till fängelse i högst två år.

Är brottet ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

Är brottet grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år.

³ Senaste lydelse 2001:31.

⁴ Senaste lydelse av tidigare 6 a § 2001:31.

7 §

Eftergör *någon* gällande fri-märke, beläggningsstämpel eller annat offentligt eller för allmänheten avsett *inländskt* eller utländskt värdemärke eller *ock* offentlig inländsk eller utländsk kontrollmärkning på mått, vikt, vara, handling eller annat, eller anbringar *någon* falskt sådant märke eller *falskeligen* äkta märke eller förfalskar *någon* *eljest* sådant märke eller det märkta, *dömes*, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för märkesförfalskning till fängelse i högst två år *eller*, om brottet är ringa, till böter eller fängelse i högst sex månader.

Är brottet grovt, *döms* till fängelse, lägst sex månader och högst fyra år.

8 §

Om *någon* *falskeligen* anbringar märke eller annat föremål som kan *tagas för* gällande gränsmärke, vattenmärke, fixpunkt eller annat märke för plan- eller höjdmätning eller *ock* flyttar, *borttager*, skadar eller förstör sådant märke, *dömes*, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för förfalskning av fast märke till fängelse i högst fyra år *eller*, om brottet är ringa, till böter eller fängelse i högst sex månader.

9 §

Den som åberopar falsk urkund, *utbjuder* eller *håller till salu* verk med falsk signatur, *utprånglar* falsk sedel eller falskt mynt, *begagnar* falskt värde- eller kontrollmärke, åberopar falskt fast märke eller *eljest gör bruk av* något, som förfalskats på sätt *ovan sägs*, *dömes*, om åtgärden innebär

8 §

Den som eftergör gällande fri-märke, beläggningsstämpel eller annat offentligt eller för allmänheten avsett *svenskt* eller utländskt värdemärke eller offentlig *svensk* eller utländsk kontrollmärkning på mått, vikt, vara, handling eller annat, eller anbringar falskt sådant märke eller *obehörigen anbringar* äkta märke eller *annars* förfalskar sådant märke eller det märkta, *döms*, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för märkesförfalskning till fängelse i högst två år.

Är brottet ringa, *döms* till böter eller fängelse i högst sex månader.

Är brottet grovt, *döms* till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år.

9 §

Den som *obehörigen anbringar* ett märke eller annat föremål som kan *förväxlas med* gällande gränsmärke, vattenmärke, fixpunkt eller annat märke för plan- eller höjdmätning eller flyttar, *tar bort*, skadar eller förstör ett sådant märke *döms*, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för förfalskning av fast märke till fängelse i högst fyra år.

Är brottet ringa, *döms* till böter eller fängelse i högst sex månader.

10 §

Den som åberopar falsk urkund, *bjuder ut* eller *saluför* verk med falsk signatur, *prånglar ut* falsk sedel eller falskt mynt, *använder* falskt värde- eller kontrollmärke, åberopar falskt fast märke eller *annars brukar* något som förfalskats på ett sätt *som anges i detta kapitel*, *döms*, om åtgärden innebär

fara i bevishänseende, för brukande av det förfalskade *såsom hade* han själv gjort förfalskningen.

10 §

Den som, i annat fall än i 9 § sägs, bland allmänheten sprider något, som lätt kan förväxlas med gällande *penning*sedel, mynt eller offentligt värdeemärke, *dömes för olaga spridande av efterbildning* till böter.

11 §

Har någon, som ådragit sig ansvar enligt vad *föret* i detta kapitel är sagt, innan avsevärd olägenhet uppkommit frivilligt avvärjt den fara i bevishänseende som gärningen innebar, *må* dömas till lindrigare straff än för gärningen är *stadgat*. Var faran ringa och är för gärningen *ej stadgat svårare* straff än fängelse i sex månader, *skall ej* dömas till ansvar.

12 §

För försök eller förberedelse till urkundsförfalskning, grov urkundsförfalskning, *undertryckande av urkund*, signaturförfalskning, penningförfalskning, märkesförfalskning, förfalskning av fast märke eller brukande av vad som förfalskats, och för underlåtenhet att avslöja penningförfalskning döms till ansvar enligt *bestämmelserna* i 23 kap. Detsamma gäller försök till olovlig befattning med falska pengar som består i försök till anskaffande eller mottagande av det förfalskade. Skulle brottet, om det fullbordats, ha varit att anse som ringa, *skall dock* inte

fara i bevishänseende, för brukande av det förfalskade *som om* han *eller hon* själv *hade* gjort förfalskningen.

11 §

Den som i annat fall än *som avses* i 10 § bland allmänheten sprider något som lätt kan förväxlas med gällande *sedel*, mynt eller offentligt värdeemärke *döms för olaga spridande av efterbildning* till böter.

12 §

Om någon *har begått en sådan gärning som avses* i detta kapitel *men* frivilligt *och* innan avsevärd olägenhet uppkommit *har* avvärjt den fara i bevishänseende som gärningen innebar, *får han eller hon* dömas till lindrigare straff än *vad som är föreskrivet* för gärningen. Var faran ringa och är *det inte föreskrivet strängare* straff än fängelse i sex månader för gärningen, *ska han eller hon inte* dömas till ansvar.

13 §⁵

För försök eller förberedelse till urkundsförfalskning, grov urkundsförfalskning, *hindrande av urkunds bevisfunktion*, signaturförfalskning, penningförfalskning, märkesförfalskning, förfalskning av fast märke eller brukande av vad som förfalskats och för underlåtenhet att avslöja penningförfalskning döms *det* till ansvar enligt *vad som föreskrivs* i 23 kap. Detsamma gäller försök till olovlig befattning med falska pengar som består i försök till anskaffande eller mottagande av det förfalskade. Skulle brottet, om det fullbordats, ha varit att anse som

⁵ Senaste lydelse av tidigare 12 § 2001:31.

dömas till ansvar enligt vad nu sagts.

ringa, ska gärningen dock inte medföra ansvar.

15 kap.

10 §

Om någon i skriftlig utsaga, som jämlikt lag eller författning avgives under edlig förpliktelse eller på heder och samvete eller under annan dylik försäkran, lämnar osann uppgift eller förtiger sanningen, dömes, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för osann försäkran till böter eller fängelse i högst sex månader eller, om brottet är grovt, till fängelse i högst två år.

Sker sådan gärning av grov oaktsamhet, dömes för vårdslös försäkran till böter eller fängelse i högst sex månader.

Den som på annat sätt än muntligen lämnar osann uppgift eller förtiger sanningen, när uppgiften enligt lag eller annan författning lämnas på heder och samvete eller under annan liknande försäkran, döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för osann försäkran till böter eller fängelse i högst sex månader.

Är brottet grovt, döms till fängelse i högst två år.

Den som av grov oaktsamhet begår en sådan gärning som avses i första stycket döms för vårdslös försäkran till böter eller fängelse i högst sex månader.

11 §

*Lämnar någon i intyg eller annan urkund osann uppgift om vem han är eller om annat än egna angelägenheter eller upprättar någon för skens skull urkund rörande rättshandling, dömes, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för osant intygande till böter eller fängelse i högst sex månader. Är brottet med hänsyn till att det innefattar missbruk av tjänsteställning eller *eljest* att anse som grovt, skall dömas till fängelse i högst två år.*

*Den som åberopar eller *eljest* begagnar osann urkund som avses i första stycket, dömes, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för brukande av osann urkund enligt vad där sägs.*

Den som i ett intyg eller en annan urkund lämnar osann uppgift om vem han eller hon är eller om annat än egna angelägenheter eller för skens skull upprättar en urkund rörande rättshandling döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för osant intygande till böter eller fängelse i högst sex månader.

*Är brottet med hänsyn till att det innefattar missbruk av tjänsteställning eller *annars* att anse som grovt, döms till fängelse i högst två år.*

Den som åberopar eller på annat sätt använder en sådan osann urkund som avses i första stycket

döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för brukande av osann urkund till straff som anges i första eller andra stycket.

12 §

Missbrukar någon pass, betyg eller dylik för viss man utställd urkund genom att giva sig eller annan ut för honom eller utlämnar han urkunden att sålunda missbrukas, eller utgiver någon sanningslöst handling, som tillkommit medelst genomslag eller fotografering eller på annat dylikt sätt, för riktig kopia av viss urkund, dömes, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för missbruk av urkund till böter eller fängelse i högst sex månader eller, om brottet är grovt, till fängelse i högst två år.

Den som sanningslöst åberopar pass, betyg, identitetshandling eller annan sådan för enskild person utställd urkund såsom gällande för sig eller annan person eller lämnar ut sådan urkund för att missbrukas på det sättet döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för missbruk av urkund till böter eller fängelse i högst sex månader.

Är brottet grovt, döms till fängelse i högst två år.

Den som sanningslöst utger en handling för att vara en riktig kopia av en viss urkund döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för missbruk av handling till straff som anges i första eller andra stycket.

13 §

Förnekar någon sin underskrift på urkund, dömes, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för förnekande av underskrift till böter eller fängelse i högst sex månader eller, om brottet är grovt, till fängelse i högst två år.

Den som förnekar sin underskrift på en urkund eller sin utställarangivelse avseende en urkund, när angivelsen är sådan att den kan likställas med en underskrift, döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för förnekande av underskrift till böter eller fängelse i högst sex månader.

Är brottet grovt, döms till fängelse i högst två år.

14 §

Om någon, som ådragit sig ansvar enligt vad förut i detta kapitel är sagt, innan avsevärd olägenhet uppkommit frivilligt rättat felet eller på annat sätt avvärjt fara för vidare olägenhet, må dömas till

Om någon har begått en sådan gärning som avses i detta kapitel men frivilligt och innan avsevärd olägenhet uppkommit har rättat felet eller på annat sätt avvärjt fara för vidare olägenhet, får han eller

lindrigare straff än för gärningen är *stadgat*. Var faran ringa och är för gärningen *ej stadgat svårare* straff än fängelse i sex månader, *skall ej* dömas till ansvar.

hon dömas till lindrigare straff än *vad som är föreskrivet* för gärningen. Var faran ringa och är *det inte föreskrivet strängare* straff än fängelse i sex månader för gärningen, *ska han eller hon inte* dömas till ansvar.

15 §

För förberedelse till mened eller stämpling till mened som innebär att någon söker anstifta sådan gärning, *så ock* för försök till bevisförvanskning *dömes* till ansvar enligt *vad* i 23 kap. *stadgas*. Skulle brottet, om det fullbordats, *hava* varit att anse som ringa, *må* dock *ej dömas till ansvar som nu sagts*.

För förberedelse till mened eller stämpling till mened som innebär att någon söker anstifta sådan gärning *och* för försök till bevisförvanskning *döms det* till ansvar enligt *vad som föreskrivs* i 23 kap. Skulle brottet, om det fullbordats, *ha* varit att anse som ringa, *ska gärningen dock inte medföra ansvar*.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

2 Förslag till lag om ändring i jordabalken

Härigenom föreskrivs att 19 kap. 11 a § jordabalken¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

19 kap.

11 a §²

Om en ansökan om inskrivning ges in i form av ett elektroniskt dokument, får en fängeshandling eller annan handling som avses i 20 kap. 6 § 1, 21 kap. 2 § första stycket 1 eller 23 kap. 2 § första stycket 1 eller en handling som avses i 7 kap. 5 § fjärde stycket äktenskapsbalken eller 23 § andra stycket sambolagen (2003:376) ges in elektroniskt enligt föreskrifter som regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela.

Om en fängeshandling eller annan handling som avses i första stycket ges in elektroniskt, *skall* den elektroniska handlingens överensstämmelse med originalet vara bestyrkt enligt föreskrifter som regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela.

Den som oriktigt intygar att den elektroniska handlingen överensstämmer med originalet döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, till böter eller fängelse i högst sex månader eller, om brottet är att anse som grovt, till fängelse i högst två år.

Om en fängeshandling eller annan handling som avses i första stycket ges in elektroniskt, *ska* den elektroniska handlingens överensstämmelse med originalet vara bestyrkt enligt föreskrifter som regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

¹ Balken omtryckt 1971:1209.

² Senaste lydelse 2006:142. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket upphävs.

3 Förslag till lag om ändring i socialförsäkringsbalken

Härigenom föreskrivs i fråga om socialförsäkringsbalken
dels att 115 kap. 2 § ska upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före 115 kap. 2 § ska utgå,
dels att 115 kap. 1 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

115 kap.

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om

- *oriktig uppgift vid självbetjäningstjänst i 2 §, och*
- arbetsgivare och uppdragsgivare m.fl. i 3 och 4 §§.

I detta kapitel finns bestämmelser om arbetsgivare och uppdragsgivare m.fl. i 3 och 4 §§.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.

Härigenom föreskrivs att 37 § lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. ska upphöra att gälla och att rubriken närmast före 37 § ska utgå vid utgången av juni 2013.

5 Förslag till lag om ändring i handelsregisterlagen (1974:157)

Härigenom föreskrivs att 23 § handelsregisterlagen (1974:157) ska upphöra att gälla vid utgången av juni 2013.

6 Förslag till lag om ändring i lagen (1975:417) om sambruksföreningar

Härigenom föreskrivs att 20 § lagen (1975:417) om sambruksföreningar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

20 §¹

Bestämmelserna i 16 kap. lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar gäller i tillämpliga delar i fråga om sambruksföreningar. Hänvisningarna i 16 kap. 1 § till 3 kap. 6 § och 14 kap. 3 § ska därvid avse 8 § respektive 18 § fjärde stycket denna lag. *Det som föreskrivs om handling eller ärende i 16 kap. 1 a § gäller också handling eller ärende enligt denna lag.*

Bestämmelserna i 16 kap. lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar gäller i tillämpliga delar i fråga om sambruksföreningar. Hänvisningarna i 16 kap. 1 § till 3 kap. 6 § och 14 kap. 3 § ska därvid avse 8 § respektive 18 § fjärde stycket denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

¹ Senaste lydelse 2008:93.

7 Förslag till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619)

Härigenom föreskrivs att 12 kap. sparbankslagen (1987:619) ska upphöra att gälla vid utgången av juni 2013.

8 Förslag till lag om ändring i lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar

Härigenom föreskrivs att 16 kap. 1 a § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar ska upphöra att gälla vid utgången av juni 2013.

9 Förslag till lag om ändring i bostadsrättslagen (1991:614)

Härigenom föreskrivs att 10 kap. 2 § bostadsrättslagen (1991:614) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 kap.

2 §¹

Bestämmelserna om straff och vite i 16 kap. lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar utom 1 § andra stycket 1 gäller i tillämpliga delar i fråga om bostadsrättsföreningar. *Det som föreskrivs om handling eller ärende i 16 kap. 1 a § gäller också handling eller ärende enligt denna lag.*

Bestämmelserna om straff och vite i 16 kap. lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar utom 1 § andra stycket 1 gäller i tillämpliga delar i fråga om bostadsrättsföreningar.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

¹ Senaste lydelse 2008:84.

10 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

Härigenom föreskrivs att 29 a § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. ska upphöra att gälla vid utgången av juni 2013.

11 Förslag till lag om ändring i stiftelselagen (1994:1220)

Härigenom föreskrivs att 9 kap. 12 § stiftelselagen (1994:1220) ska upphöra att gälla och att rubriken närmast före 9 kap. 12 § ska utgå vid utgången av juni 2013.

12 Förslag till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)

Härigenom föreskrivs i fråga om årsredovisningslagen (1995:1554) dels att 8 kap. 3 b § ska upphöra att gälla, dels att 7 kap. 2 § och 9 kap. 2 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

2 §¹

Ett moderföretag som är dotterföretag behöver inte upprätta koncernredovisning, om

1. företaget och dess samtliga dotterföretag omfattas av en koncernredovisning som upprättas av ett överordnat moderföretag, och

2. det överordnade moderföretagets koncernredovisning har upprättats och reviderats enligt lagstiftning som har tillkommit i enlighet med Europeiska gemenskapernas direktiv av den 13 juni 1983 om sammanställd redovisning (83/349/EEG) eller på likvärdigt sätt.

Första stycket gäller även om något dotterföretag av skäl som anges i 5 § andra eller tredje stycket inte omfattas av den upprättade koncernredovisningen.

Ett moderföretag som med stöd av första stycket inte självt har upprättat någon koncernredovisning ska ge in det överordnade moderföretagets koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse till registreringsmyndigheten enligt bestämmelserna i 8 kap. 3, 3 a och 3 c §§. *Det som sägs i 8 kap. 3 b § gäller också vid sådan ingivning.* Registreringsmyndigheten ska på det sätt som anges i 8 kap. 4 § kungöra att handlingarna har getts in. Om handlingarna inte är avfattade på svenska, får registreringsmyndigheten förelägga moderföretaget att ge in en bestyrkt översättning till svenska. Sådant föreläggande ska *utfärdas* om någon begär det. Om moderföretaget, i fall det hade upprättat en koncernredovisning, enligt 8 kap. 3 och 16 §§ inte skulle ha varit skyldigt att ge in denna och kon-

Ett moderföretag som med stöd av första stycket inte självt har upprättat någon koncernredovisning ska ge in det överordnade moderföretagets koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse till registreringsmyndigheten enligt bestämmelserna i 8 kap. 3, 3 a och 3 c §§. Registreringsmyndigheten ska på det sätt som anges i 8 kap. 4 § kungöra att handlingarna har getts in. Om handlingarna inte är avfattade på svenska, får registreringsmyndigheten förelägga moderföretaget att ge in en bestyrkt översättning till svenska. *Ett sådant föreläggande ska beslutas* om någon begär det. Om moderföretaget, i fall det hade upprättat en koncernredovisning, enligt 8 kap. 3 och 16 §§ inte skulle ha varit skyldigt att ge in denna och koncernrevisionsberättelsen till registreringsmyndigheten, ska vad

¹ Senaste lydelse 2008:89.

cernrevisionsberättelsen till registreringsmyndigheten, ska vad som i nämnda paragrafer sägs om att handlingarna ska hållas tillgängliga i stället tillämpas på det överordnade moderföretagets koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse.

Första stycket gäller inte,

1. om delägare som har en kapitalandel i moderföretaget på minst tio procent senast sex månader före räkenskapsårets utgång hos moderföretagets styrelse eller motsvarande ledningsorgan har krävt att koncernredovisning ska upprättas, eller

2. om andelarna i moderföretaget eller skuldebrev som moderföretaget har utfärdat är upptagna till handel på en reglerad marknad.

Den som enligt första stycket inte upprättat någon koncernredovisning ska upplysa om detta i en not till årsredovisningen samt lämna uppgift om namn, organisationsnummer eller, i förekommande fall, personnummer samt säte för det överordnade moderföretag som upprättat den i stycket nämnda koncernredovisningen.

9 kap. 2 §²

Delårsrapporten ska hållas tillgänglig hos företaget för var och en som vill ta del av den. En kopia ska genast sändas till en sådan aktieägare, bolagsman eller medlem som begär det och uppger sin postadress. En delårsrapport som avses i 1 § andra stycket andra meningen och en delårsrapport som avses i 16 kap. 5 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden ska senast två månader efter rapportperiodens utgång lämnas till registreringsmyndigheten i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 3, 3 a och 3 c §§. *Det som sägs i 8 kap. 3 b § gäller också vid sådan ingivning.*

Om delårsrapporten inte lämnas till registreringsmyndigheten i rätt tid, tillämpas 8 kap. 13 §.

Ytterligare bestämmelser om offentliggörande av delårsrapporter finns i 17 kap. lagen om värdepappersmarknaden, för sådana företag som är skyldiga att upprätta delårsrapport enligt den lagen.

Delårsrapporten ska hållas tillgänglig hos företaget för var och en som vill ta del av den. En kopia ska genast sändas till en sådan aktieägare, bolagsman eller medlem som begär det och uppger sin postadress. En delårsrapport som avses i 1 § andra stycket andra meningen och en delårsrapport som avses i 16 kap. 5 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden ska senast två månader efter rapportperiodens utgång lämnas till registreringsmyndigheten i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 3, 3 a och 3 c §§.

² Senaste lydelse 2008:277.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

13 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 5 b § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag ska upphöra att gälla vid utgången av juni 2013.

14 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 5 b § lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag ska upphöra att gälla vid utgången av juni 2013.

15 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1570) om medlemsbanker

Härigenom föreskrivs att 14 kap. lagen (1995:1570) om medlemsbanker ska upphöra att gälla vid utgången av juni 2013.

16 Förslag till lag om ändring i revisionslagen (1999:1079)

Härigenom föreskrivs att 40 a § revisionslagen (1999:1079) ska upphöra att gälla och att rubriken närmast före 40 a § ska utgå vid utgången av juni 2013.

17 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:93) om kooperativ hyresrätt

Härigenom föreskrivs att 6 kap. 2 § lagen (2002:93) om kooperativ hyresrätt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

2 §¹

Vad som sägs i 16 kap. 1 § första och tredje styckena, 1 a § och 2 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar gäller också i fråga om kooperativa hyresrättsföreningar. *Det som föreskrivs om handling eller ärende i 16 kap. 1 a § gäller också handling eller ärende enligt denna lag*

Vad som sägs i 16 kap. 1 § första och tredje styckena och 2 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar gäller också i fråga om kooperativa hyresrättsföreningar.

Till böter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. underlåter att föra medlemsförteckning eller hålla sådan förteckning tillgänglig enligt 3 kap. 6 § lagen om ekonomiska föreningar,
2. tar emot förskott i strid med 2 kap. 12 §, eller
3. använder firma i strid med 2 kap. 26 §.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.

¹ Senaste lydelse 2008:85.

18 Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)

Härigenom föreskrivs att 30 kap. 2 § aktiebolagslagen (2005:551) ska upphöra att gälla vid utgången av juni 2013.

19 Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

Härigenom föreskrivs att 12 kap. 91 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 kap.

91 §

Bestämmelserna i 16 kap. 1 § första och tredje styckena, 1 a och 2 §§ lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar om straff och vite gäller för ömsesidiga försäkringsbolag.

Bestämmelserna i 16 kap. 1 § första och tredje styckena och 2 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar om straff och vite gäller för ömsesidiga försäkringsbolag.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2013.